

Izhaja

vsak petek z datumom prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankujejo in pošiljajo uredništvu „Mira“ v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osebni pogovor od 10. do 11. ure popoldne in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi se ne vračajo.

Za in s e r a t e se plačuje po 20 vin. od garmond-vrste za vsako krat.

MIR

Velja:

za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno pod napisom:

**Upravništvo „Mira“
v Celovec,**

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje naprej.

Leto XXV.

V Celovcu, 7. julija 1906.

Štev. 27.

 Današnja številka obsega 6 strani.

Poziv!

Pol leta je zopet poteklo. Zato pa znova vabimo na naročbo „Mir-a“, proseč zlasti one rojake, ki so list naročili le za pol leta ali so z naročnino še na dolgu, da jo čim preje ponové, oziroma poravnajo. S plačilom zaostale celoletne naročnike pa prosimo, da se spomnijo svoje dolžnosti in nam naročnino pošljejo.

Ob enem naznanjamo, da se je izvršila z današnjo številko večja izprememba pri listu glede na čas izhajanja. Odslej bo „Mir“ izhajal v petek popoldne z datumom prihodnjega dneva, in uredništvo zaključil list v četrtek opoldne. S to izpremembo se je zgodilo že davni želji gg. dopisnikov, ki so se sedaj pogostoma pritoževali, da dopisi zaostajajo po cel teden. Ker je navada, da se posebno na kmetih piše ob nedeljah, bo odslej lahko „Mir“ redno prinašal najnovejše novice in dopisnikom in bralcem bo gotovo s tem ustrezno. Odprava lista se je tako uredila, da bodo naročniki dobili vseeno list zadnji čas v nedeljo dopoldne. Gg. dopisnike torej prosimo, da nam ostanejo zvesti tudi pri nadaljnjem našem delu in nam resno in vztrajno pomagajo pri popolnjevanju našega edinega slovenskega glasila na Koroškem.

Ob tej priliki tudi prosimo in pozivljamo svoje prijatelje, da delujejo za vsestransko razširjanje našega lista ter mu skušajo pridobiti čim več novih naročnikov. Od vseh strani se vsiljujejo našemu slovenskemu ljudstvu lažnivi nauki, slaba načela, ki ga odtujujejo njega svetinjam: slovenski narodnosti in veri katoliški! Naloga vseh dobrosmislečnih je in mora biti, da se temu pogubljivemu toku ustavijo z vsemi močmi. To se

pa godi zlasti z vsestranskim razširjanjem dobrega časopisja.

Torej znova na delo, — podpirajte in razširjajte „Mir“!

Uredništvo in upravništvo „Mira“.

Pokopani!

V sredo se je v odseku za volilno reformo sklepalo o Koroški. Predsednik odseka, dvorni svetnik dr. Ploj, je oddal takoj predsedstvo svojemu namestniku in nato utemeljeval v dolgem, stvarnem govoru upravičene zahteve koroških Slovencev, da se jim odločita dva gotova mandata. Po načrtu, ki ga je predlagal, bi tvorili sodni okraji Velikovec, Pliberk in Železna Kapla, izvemši mesta in trge Velikovec, Pliberk, Guštanj in Železna Kapla, eden volilni okraj, drugi okraj pa sodni okraji Dobrlavas, Borovlje, Rožek, slovenski del celovškega in tri slovenske občine beljaškega sodnega okraja. Iz tega volilnega okraja se izloči industrijalna občina Borovlje. Izločena mesta, trgi in občine bi tvorile drugi mestni volilni okraj. Na ta način bi imelo od 90.000 uradno naštetih Slovencev vsaj 68.000 priliko voliti svojega poslanca.

Dr. Ploju je odgovarjal dr. Lemisch, ki je na dolgo in široko zagovarjal vladno predlogo in hvalil „napredne“ Slovence, ki prihajajo na nemška zborovanja okrašeni s pezdecem in pojejo „Wacht am Rhein“ ravno tako kakor Nemci. O tem govoru spregovorimo obširneje prihodnjic.

Češki poslanec dr. Kramar je za dr. Plojev predlog, ravno tako Plantan (slov. naprednjak) in češki radikalec Choc. Minister notranjih zadev baron Bienerth govori za vladno predlogo, vendar pa pripominja, da je sprejemljiv eventualni predlog dr. Ploja, da se iz vladnega „slovenskega“ volilnega okraja izločijo štirje industrijalni kraji in pridenejo Celovcu.

Govoril je še štajarski vsenemec Wastian, kateremu je odgovarjal dr. Ploj, ki je ob enem zavračal tudi dr. Lemischa. Oglasil se je k besedi tudi soc. demokrat dr. Adler, katerega pa vsenemci niso pustili govoriti.

Pri glasovanju je propadel dr. Plojev predlog z 19 proti 26 glasovi. Proti so

glasovali: socialni demokrat, nemška ljudska stranka, nemški krščanski socialci, nemški klerikalci in nemški divjaki.

Tudi eventualni predlog dr. Plojev je bil odklonjen. Bilo je 22 glasov za, 23 pa proti.

Na ta način naj bi bilo torej pokopano Slovenstvo na Koroškem! Grobokopi pa so bili zastopniki takoimenovanih krščanskih strank, nemški krščanski socialci in nemški klerikalci! Za danes naj k temu dejstvu le dostavimo: Ne čudite se, ako bodo vsled tega koroški Slovenci izvajali svoje posledice!

Občeslovenski katoliški shod!

Koroški Slovenci! Kličé nas naša zavest, da storimo svojo dolžnost. Od pripravljalnega odbora za tretji občeslovenski katoliški shod smo dobili sledeče vabilo, katero priobčujemo doslovno:

Vsa društva, vse slovenske župane, občinske odbornike, sploh vse zavedne slovenske može in mladeniče pozivamo, da se vzdignejo v velikem številu na tretji slovenski katoliški shod v Ljubljano. Naj bi ne bilo slovenske vasi, iz katere ne bi prihitali može in mladeniči na katoliški shod. Vsi, ki dobro hočete slovenskemu ljudstvu, prihitite v Ljubljano, da se združimo v mogočen klic po naših pravicah! Društveni odbori naj imajo takoj seje ter se naj potrudijo za najobilnejšo udeležbo. Zglasilne pole dobe te dni župni uradi. Prosimo preč. župniške urade, da tudi oni takoj razvijajo v družbi zavednih mož v župniji najživahnejšo agitacijo. Sestavite živahno delujoče agitacijske odbore. Vsa društva in vsi posamezniki naj svojo udeležbo naznanijo pri svojih župnih uradih. Društva naj ondi naznanijo tudi, ako pridejo s pevskimi zbori, zastavami itd. S tako urejenimi naznanili se prihrani mnogo stroškov. Župni uradi naj dopošljejo zglasilnice najpozneje do 30. julija na naslov dr. Evgen Lampe v Ljubljani, želeti pa je, da to store še prej in da se zato udeleženci takoj naznanijo pri župnih uradih, da bo hitro podan natančni pregled, iz katerih okrajev je treba posebnih vlakov. Glavna manifestacija bo prirejena za najširše ljudske množice v nedeljo, dne 26. avgusta, tako da se jo bo mogel vsakdo udeležiti. Po dohodu

Podlistek.

Pod belo suknjo.

Par žalostnih in veselih iz vojaškega življenja — napisal Josip Bekš.

(Dalje.)

7. Na manever. „Menažferbeserung“.

Na vojašničnem dvorišču je mrgolelo — kakor mravelj. Nosili in polivali so vodo, vmes so hlastale mokre hlače ob deske, in praskale sirkove krtače, pa kaka ponižna kletvica se je čula iz poštenih slovenskih ust.

Bele hlače, pantoliran plašč — že tretji mesec se je hodilo tako na vaje. Parkrat si oblekel bele hlače, parkrat se potil v njih in treba jih je bilo z nova „štrajhati“.

Pomladno vizitiranje od strani brigadirja je minilo. Luka je stopil iz vrste in prosil za „transfalirengo“ — pa gospod general so zmajali z glavo. Prišel je korni komandant iz velikega mesta, defiliranje pohvalil, prišel divizijski poveljnik — in tako je počasi prihajal čas, ko je „mokra“ zginjala, dokler ni bilo dano povelje, da odrinejo na manever.

Tisti fantje, ki so služili zadnje leto, so veselo zavriskali; prišel je namreč tisti zaželjeni čas, ko se je reklo „en mesec pa v slami“. V kantini je bilo dan za dnem živahneje.

„Nikoli več na ta dan pri kajzerju!“
Dan na dan so prihajale z doma na vojake denarne pošiljatve, tudi Miha je že dobil

nekaj svetlih kronic za manever, le Lukca se ni spomnil nihče.

Pa se je razvil med njima pogovor:

„Ali si že kaj dobil?“

„Že vsak dan lahko zapravim petindvajset krajcarjev, pa ti?“

„Kdo na božjem svetu naj se mene spomni z denarjem!“

„I, Lenica, če drug nihče.“

Miha ga je zbedel, kakor že večkrat preje, ko mu je pokazal kako sladko pismo iz njenega peresa.

Lukey mu ni takoj odgovoril. Slednjič pa je zinil vendarle pametno: „Kaj boš vedno z Lenico ongavil? Dekle ima prav, da se prime takega, ki ima kaj pod palcem. Stari Robas hoče tudi tako, in za te ve, da imaš. Ampak stvar je in ostane taka: vzeti je ne moreš prej, kot jaz kakšno drugo. Vojak jih dobi na vsak prst pet.“ Odrezal je s pipcem kos slanine in komisa, Miha pa potegnil krepko iz pipe in pljunil po tleh, da je odbrenčalo par muh pod strop.

„Je res tako, res“, je dodal Miha čez nekaj časa. „Misli sem le, da kuhaš radi tega znanja name jezo.“

„Kaj bi tisto, ne rečem, da je nisem imel rad, a pri kajzerju ni misliti vedno na babe.“

Udarila sta v roko, in stvar je bila poravnana kakor med prijatelji.

* * *

Ob treh zjutraj je bila tisti dan dnevna straža. Telečjak je bil težji kot navadno. Vsak je nosil kos šotora, črevlje, višnjeve hlače, okoli

sto patron in poln „brocok“ — ej, v srcu pa dobro voljo, kar je bilo še največ vredno.

Udarila je godba cesarsko himno, zastava je zaplapolala pred stražo, in fantje so odkorakali — za mesec dni.

Daleč iz mesta so že bili, za njimi se je vzdigal prah, a jih tudi dohajal in polegal na telečjake; tudi oči, nos, celo usta so ga bila polna.

Da bi ne pripekalo solnce, bi se že še korakalo veselo tja v nebeški poletni dan, tako pa je šlo veselje iz src — bogvekam —

Marširali so že peto uro in skozi peto vas, ko je vabil hornist k toli zaželjenemu počitku.

Ob hišah so stali škafi, napolnjeni s svežo vodo — a bili so v par minutah prazni, da so jih morali vaščani znova nalijati. Puške so bile postavljene ob cesti v piramidah, za njimi prašni telečjaki; vojaki so polegali v sence. A odmor je trajal samo eno uro, in le prekmalu so se pomikali zopet dalje iz vasi.

Ena stotnija na desno, druga na levo — cel polk je bil naenkrat razkosan. Lukey je gledal, kaj nastane zdaj, nihče od njih namreč ni slutil, da so v bližini „sovražnika“.

Iz dalje zamolklo pokanje pušk — tu ena, tam druga, počasi in negotovo, čez nekaj časa hitreje, dokler ni grmelo na celi črti na vseh koncih in krajih.

Lukcu se je razjasnilo obličje; niti telečjaka, niti nog ni čutil, ko je skakal v „švarmliniji“ črez ograje in jarke, zdaj poklekal, zdaj zopet padal, vedno išoč po povelju komandantovem pripravnega okrilja in skrivališča, odkoder je mogel brez nevarnosti „podirati“ sovražnika.

mnenja, da na slovenskih tleh morajo Nemci zahtevati nemška potrdila, če z dvojezičnimi niso zadovoljni, nam se pa morajo dati dvojezična brez vsake zahteve. Od tistega dne pa tudi visi na pročelju hiše dvojezični napis: „Brzobjavni in poštni urad“. Poslali so ga iz Gradca sicer že pred dvema leti, tukaj so pa bili mnenja, da morajo priti gospodje iz Gradca sami, če ga hočejo izobesiti. Pustili so ga rajši v zaboju ali pa so ga obesili nekam pod streho. Seveda da s tem tolmačenjem zapovedi iz Gradca g. revizor nič niso bili kaj zadovoljni in tablica je morala romati takoj po prihodu revizorja na pročelje hiše, nemško so pa poslali v pokoj. Pač žalostna usoda: komaj skrijejo en slovenski napis pod streho, morajo izobesiti že drugega!

Bistrica v Rožu. Dne 1. julija je prevzela kranjska industrijska družba tukajšnje fužine v svoje oskrbovanje. S tem upamo, da se bo stanje delavcev v gmotnem oziru zboljšalo. Bistriški delavci imajo velik ugled pri imenovani družbi, ker je le-tá svoje veliko podjetje na Savi pri Jesenicah pričela z našimi delavci, in še sedaj rada sprejema bistriške delavce v svojo službo. Sicer govorijo gotovi faktorji, da so tukajšnji delavci leni in slabi, ali to so puhle besede brez podlage.

Podsinnjvas. Neki dopisnik ima posebno veselje, da napada požarno brambo ali „fajerber“ v Št. Janžu. Napad velja posebno načelnikovemu namestniku, ki pa je sicer pošten in miren fant. Če ima požarna bramba nemški poveljni jezik, ni kriv vsega on, ampak razlogov zato bi se našlo več. Da bi pa kmetski fant javno nastopal in deloval, to pa se ne more zahtevati vselej in povsod. Če pa dopisniku slovenska stvar res tako leži na srcu, in želi, da bi v Št. Janžu in Rožni dolini napredovali, potem naj dela on stvarno, mirno in s prijazno besedo, ne pa z javnimi napadi, s katerimi se slovenski stvari več škoduje kakor koristi. Zaradi neosnovanih javnih osebnih napadov trpijo mnogokrat pridni in delavni rodoljubi po nedolžnem, ker napadane navadno misli, da so le-ti pisali. V tem nas potrjuje izjava g. Müllerja, ki je že mnogo dobrega storil v narodnem oziru v Spodnjem Rožu. Mi sploh dvomimo, da je te dopise pisal kak odkrit rodoljub, morda se hoče le zasejati preprič v slovenske vrste, ker se je začelo zadnji čas bolj složno delovati. V tem nas potrjuje neko brezimno pismo, polno žaljive vsebine, katero je bilo odposlano na mesto, kamor bi ga pošten rodoljub ne odpisal. Kdor hoče v narodnem oziru delovati, naj dela iz nesebične ljubezni po geslu: tiho, mirno in vztrajno. Član delavskega društva.

Bistrica na Zili. Imeli smo pred kratkim občinske volitve. Odcepila se je namreč Zilska Bistrica od občine Strajavas in postala samostojna občina. In kaj se je zgodilo. Pri volitvi za občino Strajavas se je izvolil nepristranski odbor, ker so spoznali tudi kot nemška ali liberalna stranka, da se v odbor volijo možje, ki so zmožni ta mesta častno zastopati, ne pa samo, da so nemškega mišljenja. Pri volitvi v občino Zilska Bistrica pa so se izrazili naprednjaki, da črni ne spadajo v odbor, in tako so bili vsi, ki so že bili nekoliko črni, še na novo počrnjeni. Tako na primer posojilnice še v imeniku ni bilo;

Lukcu je vino razvezalo jezik — začel je, tambur pa mu je z Miho pomagal:

Kaj nam pa morejo,
nič nam ne morejo.

(Dalje sledi).

Nov uspeh Poljakov. Oprezna in previdna taktika „Poljskega kola“ v državnem zboru obhaja sedaj nov in to zelo velik uspeh. V kratkem izide ministrska naredba, ki bode ustregla gališkimi zahtevam in po kateri se bode vpeljal poljski jezik tudi v notranjo službo gališkega orožništva. Poljščina je že notranji jezik pri vseh državnih uradih v Galiciji in v kratkem postane tudi notranji jezik gališkega orožništva. Navadno se trdi, da je orožništvo del vojaške moči in da njegov službeni jezik mora biti nemški. Ta trditve se je vsem Slovanom zdela tako naravna in neutajna, da se ji noben ni upal nasprotovati. Zgled Poljakov pa nas uči, da je to le beganje in slepljenje ljudstva, ako se trdi, da tudi službeni jezik orožništva mora biti nemški, da bi se ohranila enota armade. Armada je enotna, četudi orožništvo na Ogrskem rabi mažarščino, na Hrvaškem pa hrvaščino, in v Galiciji se bode zdaj rabila poljščina. Privoščimo Poljakom le-to priznanje njihovega jezika, privoščimo ga jim tembolj, ker upamo, da ako se v Galiciji pokaže, da če bode tamošnje orožništvo rabilo v notranji službi poljščino in enota armade in Avstrije se ne podere zavoljo tega, bodo potem tudi drugi nemški narodi avstrijski zahtevali isto, kar so sedaj dosegli Poljaki v Galiciji.

podpore od nje bi pa pri vsaki priložnosti zahtevali. No, kako bodo gospodarili, bomo videli.

Iz Drašč. (Veliko sreče pri živini!) Posestniku F. Šnablu je storila pred par meseci kobila dva žrebeta, potem dve kravi vsaka po dve teleti, in ena ovca tri jagnjeta. Vse to živinče je do sedaj čilo in zdravo.

Zahomec. Ker je ravno obletnica, se spominjam nepričakovane nesreče, ki je dohitela posestnika A. M. iz Zahomca. Šel je skozi neko hraško z vpreženim konjem seno nakladat. Pri potu je bil kupček suhih vej in posestnik, ne misleč na kaj nevarnega, prižge ta kupček ter misli, da bo tedaj, ko pride s senom nazaj, že vse pogašeno. In res pride z vozom sena do ognjišča in vozi tam črez. Ko pa gre nekoliko korakov naprej, zagleda voz že v plamenu. Imel je namreč okoli 5 stotov lepega sena naloženega. Moral je porabiti vse svoje moči, da je otel voz in konja, seno pa je vse zgorelo. Nepredvidnost je pač vzrok marsikatere nesreče.

Brunca. Ob jako obilni udeležbi vernega ljudstva se je četrto nedeljo po binkoštih novo popravljeno glavni altar v domači cerkvi preč. gosp. Gregor Einspieler ob asistenci treh župnikov slovesno blagoslovil. Slikarije v presbiteriju je napravil jako okusno vrli rojak g. Janez Graber iz Štebna pri Bekstanju. G. J. Graber se kot cerkveni slikar najtopleje priporoča.

Iz Zgornje Podjune. Na predvečer slovenskih blagovestnikov sv. Cirila in Metoda smo opazili tukaj precej kresov, posebno ker je bil, kakor malokdaj, krasen večer. Bilo bi jih gotovo še veliko več, ali od dela na polju zmučenim kmetom splošna utrujenost ne dovoli tega. Posebno zanimali so nas trije veliki ognji na slovenski Peci, med temi najbolj oni na vrhu. Slišali pa smo tudi gromenje topičev. Pač živ dokaz, da Slovenec še živi na Koroškem in krepek odgovor tistim, ki pravijo, da je koroške Slovence že † † † odnesel!

Dobrlavas. Učitelj g. A. Koch odhaja od nas in sicer v Št. Peter na Vašinjah na tamkajšnje dvorazrednico. Kako bo na dvorazrednici s svojo slabo slovenščino uspešno poučeval, nam je uganka. K nam pride na njegovo mesto učiteljica.

Dobrlavas. (Pogreb. — Nemškutar-ska olika.) V nedeljo, dne 1. julija, predpoldne po blagoslovu spremili smo k večnemu počitku na Goro Jakoba Mihev p. d. Bradača, moža v najboljših letih moške dobe. Bolehali je že dolgo časa na sušici in se jako lepo pripravil na smrt. V prejšnjem času je bil pristaš nemškutar-sko-liberalne stranke, proti koncu svojega življenja pa je bil spoznal svojo zmoto in obžaloval, da se je dal kedaj zapeljati od naše jare gospode. Pogreba se je udeležila velika množica ljudstva ter tudi naše tri požarne brambe: dobrolska, sinska in lovanška, katere zadnje član je bil rajnik. Prav je to, da društvo izkaže svojemu bivšemu članu zadnjo čast — pa pri tem pogrebu moramo nekaj odločno grajati in to je: Rajnik si je bil pred svojo smrtjo odločno prepovedal godbo in to svoji ženi in drugim naročil. Pa kaj se zato zmeni naš „fajerber“?! Zadnja volja rajnika mu je toliko kot nič. Naš „haptman“ p. d. Škorjanc so zaukazali, da mora biti godba, pa je „fertih“ in kuš! ubogaj! Uboga in težko skušana žena je jokala in se vila žalosti, vsi navzoči pa so se jezili nad neotesano vsiljivostjo. In čujte, čakati so morali na domu z mrličem pred hišo blizu pol ure, predno se je poljubilo priti „muzikantom“. Godite in muzicirajte tistim, ki se jim kaj takega dopade! Če si pa kdo godbo prepove, pa jo vseeno pokličete, potem vi zaničujete zadnjo voljo rajnika, to kar je kristjanu sveto, potem rajniku ne delate časti, ampak sebi sramoto. Ali je to spoštovanje do rajnika? In potem tista pobožnost nekaterih, hvala Bogu, samo nekaterih pri pogrebu, je tudi za tistega, ki ima — roge. Seveda za pogreb je nekaterim bolj malo, to so pokazali potem, ko so v gostilni igrali do pozne noči najveselejše poskočnice in polke. Ali se na ta način obhaja spomin rajnega člana društva? — Pa le delajte tako, bo vsaj zmiraj več ljudi spoznalo vašo nemškutar-sko oliko in ošabnost in napuh ter vam pokazalo hrbet.

Št. Štefan pri Velikovu. Shod, katerega je naša podružnica sv. Cirila in Metoda za Velikovec in okolico v nedeljo, dne 1. t. m., v tukajšnji Likebovi gostilni napravila, se je zelo sijajno vršil. Vkljub negotovemu vremenu in dasi je trgovanje v Železni Kapli mnogo rodoljubnih kmetov odvrnilo, se je vendar zbralo na shodu lepo število — kakih 150 zborovalcev. Posebno nas je veselilo videti toliko mladega, narodno mislečega naraščaja, toliko bivših učencev in učenek naše „Narodne šole“. Govori so bili zelo izvrstni. G. Rotter pojasnjuje v jako jedrnatem govoru pogubne namene društva „prosta šola“.

Njegovi nakani, izbacniti iz šole verske vaje in naziranje, se je treba z vso odločnostjo upreti. Katoliški starši imajo dolžnost, versko vzgojo otrok zahtevati kot katoličani, z ozirom na vestnost in poštenost, dalje ker oni šolo vzdržujejo in ker so otroci njihova last. G. Poljanec opozarja na naravnost protiversko stremljenje med mlajšim učiteljstvom na Koroškem. Navaja v dokaz izjavo mladega učitelja Regensbergerja, ki je na shodu učiteljskega društva v Beljaku rekel, da verski nauk v šoli ni potreben in da se naj iz šole odstrani. Dalje omenja, da so se na raznih šolah otrokom vzeli slovenski katekizmi in izjavlja, da se slovenski duhovniki po nobenih ovirah ne bodo dali preplašiti, da ne bi poučevali slovenske otroke v slovenskem materinem jeziku. Končno predlaga v tem smislu resolucijo, katere se je že na več shodih sprejela. G. Dobrovc zavrača jako obširno in na podlagi obilnih števil po nasprotnikih razširjene basni o velikosti cerkvenega premoženja. Sam dunajski Rotšild ima veliko več premoženja kakor vse cerkve, samostani in duhovniki v Avstriji skupaj. Vse cerkveno premoženje pa ne služi samo za porabo duhovnikov, ampak jako mnogo od tega se potrebuje za vzdrževanje bogoslužja, šol, bolnišnic in za oskrbovanje revežev. G. dr. Arnejc jako izvrstno govori o krščanski vzgoji in opozarja na veliko nedoslednost nasprotnikov verske vzgoje. V javnosti govorijo in delajo zoper versko vzgojo, ali sami pa dajo svoje otroke v samostanih vzgajati, dobro vedoči, da bi sicer njihovi otroci ne spolnovali četrte zapovedi. G. župnik Treiber je imel končno poučni govor, popisal je nam slavno bitko pri Kustoci, katere štiridesetletnica se je dne 24. rožnika t. l. obhajala. Opozarja, da se je ona slavna zmaga v prvi vrsti pridobila vsled hrabrosti domačega koroškega pešpolka št. 7. Kot posebni junaki so se izkazali v tej bitki slovenski naši rojaki stotnik Šluet, doma v Dobrlivasi, kadetni narednik Martin Kovač iz Lipaljevsi, trobentač Jernej Dular iz Švabeka; prostaki Franc Pušl iz Sveč, Jožef Uršič iz Djekš in Fr. Mikl iz Jamnice pri Pliberku in kadetni narednik Tomaž Fric iz Glinj, ki so vsi bili odlikovani s srebrno kolajno hrabrosti. Slava jim! Po končanih govorih se je stari odbor zopet potrdil in pobrala se je udnina, katere se je nabralo jako velika svota 124 K. Toliko se še na nobenem shodu naše podružnice ni nabralo, dokaz, da zna naše ljudstvo pravo šolo ceniti. Po shodu se je razvila jako živahna zabava s petjem in tamburanjem. Vsem udeležencem, posebno pa članom tamburaškega društva „Bisernica“ iz Celovca, presrečna hvala. Bog jih živi!

Novi kakao. Nova kakaovska vrsta Ivana Hoffa kandol-kakao si pridobiva čimdalje večjo priljubljenost, ker ima izmed vseh kakaov najmanj tolsče (19% proti čestokrat nad 50% v drugih vrstah) in se torej po kratki uporabi občuti kot jako lahko prebaven in prijeten. Kandol-kakao ne zapira in ima ob najboljšem okusu še važno prednost, da je jako po ceni. Zato je lahko dostopen vsakemu in mogoče ga je uporabljati in najtopleje priporočati tudi pri najskromnejšem gospodinjstvu.

Politični shod za Kotmarovas.

Napovedani politični shod v nedeljo, dne 1. julija t. l., je bil za naše razmere zelo dobro obiskan. Bilo je do 200 zborovalcev, ki so vsi z veliko vnemo poslušali dične, občespoštovane gospode, ki se ne ustrašijo nobenega truda za mili, teptani slovenski narod na Koroškem.

Otvoril je shod domači župnik in po kratkem pozdravu dal besedo gosp. poslancu Grafenauerju. Živahno so zborovalci pozdravili moža, ki se že deset let žrtvuje za svoje rojake na Koroškem. V izbornem govoru, ki je bil prekinjen večkrat z glasnim odobravanjem, je poročal g. poslanec o delovanju, namreč o slabem gospodarstvu našega deželnega odbora, ki brez cilja in konca dela zmirom nove dolgove in kmetu nalaga že neznosno visoke deželne naklade. Najhujša rana na narodnem telesu slovenskem pa je šola, ki ne izobrazja Slovencev, da ne bi nadarjeni Slovenci zrastle Nemcem čez glavo. Učiteljstvo pa, ki je plačano večjidel od kmeta, dela proti slovenskemu kmetu, zraven pa od časa do časa zahteva povišanje plač. Vsemu temu lahko odpomorejo kmetje, ako se polnoštevilno udeležujejo volitev in tedaj take slabe gospodarje vržejo vun iz deželnega zbora. Dolgotrajno ploskanje in navdušeni „živio“-klici so pričali hvaležnost zborovalcev za lepi govor.

Burno pozdravljen nastopi nato predsednik katoliškega političnega društva, gosp. dr. Brejc, ki tako požrtvovalno dela za pravice teptanih koroških Slovencev, govorniški oder in slika najpoprej veliko nevarnost, ki preti naši ljubi Av-

striji od zunanjih in znotrajnih sovražnikov. In to veliko nevarnost je povzročila nesrečna avstro-ogrška pogodba pred 40 leti, ko so Mažari in Nemci nas Slovence prekanili za naše pravice s prazno obljubo narodne enakopravnosti, katere pa sedaj v resnici ni. Vsi uradi, vse javne naprave, vse šole za Slovence so pomemčevalnice. Vsako mrvico narodnih pravic si moramo z velikim trudom šele izvojevati. To pa zaradi tega, ker se Nemci boje, da ne bi Slovenci zasedli uradniških služb. Zato se tudi tako krčevito dela na to, da bi Slovenci ne prišli do boljšega kruha, katerega Nemci le sami zase zahtevajo. Te razmere bi se lahko zboljšale zdaj, ko hoče vlada kot zdravilo za bolno Avstrijo vpeljati splošno in enako volilno pravico. Pa tudi pri tej nas hočejo ogoljufati; devet milijonov Nemcev hoče ravno toliko poslancev imeti kot 15 milijonov Slovanov. Taka krivica se bode pa maščevala. Tako zdravilo bi bilo napačno in škodljivo za bolno Avstrijo. Slovani in posebno Slovenci so preveč pohlevni, odjenljivi in lahkoverni. Premalo spoštujemo sami sebe, zato nas tudi drugi ne spoštujejo. Torej Slovenci, več značajnosti, več narodne zavednosti! Govoru je sledilo burno ploskanje in dolgotrajno odobravanje. Predsednik shoda z nekaterimi besedami ponovi oba izvrstna govora in se v imenu vseh zborovalcev zahvali gospodoma za njihov trud. Potem pa predlaga resolucijo v tem smislu, da zborovalci odločno zahtevajo pravičnejšo razdelitev volilnih okrajev na Koroškem, da bi 100.000 Slovincem bila zagotovljena vsaj dva mandata; izrečejo zahtevalo g. dvornemu svetniku, državnemu poslancu dr. Mir. Ploju za njegovo požrtvovalno delovanje v korist koroških Slovincem in z veseljem pozdravljajo dejstvo, da se slovanski poslanci v zadevi volilne reforme odločno potegujejo za pravice koroških Slovincem. Ob enem pa se pozivljajo vsi slovanski poslanci, da naj sploh onemogočijo volilno reformo, ako nasprotniki v državnem zboru ne bi hoteli upoštevati naše zahteve po dveh mandatih. Resolucija je bila z navdušenjem enoglasno sprejeta.

Z veseljem srcem so se razšli zborovalci po tem velepomembnem shodu, ki bo gotovo obrodil lepih sadov.

Poziv!

Dobrodelno društvo „Drava“ pozivlja rojake, naj mu naznanijo fante, kateri nameravajo iti se učiti trgovine ali rokodelstva. Imamo ugodne ponudbe za učno dobo 3 ali 4 leta. Vožnjo na lice mesta plača revnejšim društvo „Drava“.

Tudi se prosí, naznaniti nam dijake, ki vstopijo prihodnjo učno leto v gimnazijo, da jim preskrbimo mesta za stanovanje in hrano.

Rojaki, uvideli bode te važnost našega društva in skrbite za to, da se pošlje čim več fantov na Kranjsko, da se tam izobrazijo v svojem materinem jeziku. Društvo „Drava“ bode skrbelo, da dobijo fanti dobra mesta.

Naslov kratko: Dobrodelno društvo „Drava“, Beljak.

Akademija slovenskih bogoslovcev v Celovcu v šolskem letu 1905/06.

Akademija je štela začetkom leta 23 udov, od katerih so štirje med letom izstopili iz bogoslovja, tako da jih ima sedaj 19. V celem letu je bilo 19 rednih ur s skupno 27 predavanji o raznih snoveh človeškega znanja. Govori so bili sledeči: 1. Ulbing: Krščanska in moderna šola. 2. Rožman Fr.: Zbližanje vzhoda in zahoda. 3. Schiller: Položaj koroških Slovincem. 4. Šenk: Simon Gregorčič kot ljudski filozof. 5. Lakner: Načelo splošne enakopravnosti in katoličani. 6. Vidovic: Ali je narodni boj avstrijskih Slovanov opravičen? 7. Sekol: Trpljenje irskih katoličanov. 8. Truppe: Socijalno vprašanje in njegov vpliv na narodno. 9. Mörtl: Slomšek kot šolnik. 10. Skofič: Časniki med Slovenci. 11. Ogris A.: Boji in pesništvo. 12. Hafner: Štrajk s stališča krščanskega pravoslovja. 13. Ogris J.: Ali moderno svetovno naziranje zadovolji duha in srce? 14. Žel: Nekaj misli o našem narodnem delovanju. 15. Kassl: Slovenci nekdanj in sedaj. 16. Tojnko: Zgodovina družbe sv. Mohorja. 17. Rožman Fr.: Škodljivi učinki alkohola na človeštvo. 18. Rožman Gr.: Kulturna moč Slovanov. 19. Vidovic: Palacky kot politik. 20. Nekaj o grški omiki, ki se kaže najbolj pri grških filozofih. 21. Hafner: Agrarne razmere na Ruskem. 22. Štritar: Josip Stritar in njegov pomen v slovenskem slovstvu. (Ta ura je bila posvečena slavju Stritarjeve sedemdesetletnice.) 23. Truppe: Socijalna demokracija in narodni boj v Avstriji. 24. Tojnko:

Svoboda in socijalna demokracija. 25. Kassl: Vzrok propadanja kmetskega stanu. 26. Mörtl: Kako bi se dalo odpomoči današnji agrarni bedi. 27. Ogris A.: Bogatiri in bogatirski epi slovanski. — Posameznim govornikom je sledila redno živahna kritika, ki ni gledala samo na zunanji nastop in predavanje kot tako, ampak tudi na vsebino govora. Iz tega seznamka se razvidi, da se je izmed vseh tvarin najbolj obdelovalo socijalno vprašanje. To je za te, koroško slovensko ljudstvo, gotovo jako tolažilno, ker vidiš, kako se tvoji bodoči duhovni pastirji že v bogoslovju tako zanimajo za tvoje bedno stanje, in ker radi tega po pravici upaš, da boš dobilo enkrat tudi v teh nekaj tako navdušenih zagovornikov in braniteljev svojih pravic kakor jih imaš mnogo že sedaj. In zato se je tudi pri zadnji uri v daljšem govoru zahvalil predsednik akademije, tov. Ant. Benetek, vsem udom za njih marljivo delovanje v tej stroki in izrazil željo, da bi znali in vedeli enkrat to porabiti, česar smo se tukaj naučili. — Ako so predavanja skrbela za govorniško in znanstveno izobrazbo članov, skrbelo je petje in tamburanje za pravo naobrazbo srca. Pelo se je letos v vsem 15 pesmi — ne všteti narodnih —, izmed katerih ste se pri rednih urah le dve ponavljali; tamburaši pa so svirali skupno 23 komadov, med katerimi je bilo 10 novih. Pevski in tamburaški vodja je bil tov. J. Žel. — To leto je bilo tudi prvo, v katerem so se smele in mogle vršiti poleg nemških tudi slovenske pridigarke vaje. Omeniti pa je treba še vselega dejstva, da v preteklem letu s svojimi drugorodnimi kolegi nismo imeli nobenih preprirov, kar le redkokdaj izostane. To pa moramo nedvomno pripisovati miroljubnosti in resnosti obojestranskih akademskih predsednikov, ki sta znala voditi društvi tako, da so izostala vsa očitna nasprotovanja. Vsako oko pa bo našlo iz teh vrst, da smo ostali tudi letos zvesti idealom svojih prednikov. Bog daj le, da bi imela akademija tudi v bodoče zadostno število udov in bi zasledovala tudi za naprej iste cilje kakor do sedaj ter še nadalje dihala sveže krepko življenje!

Društveno gibanje.

Vabilo k skupnemu shodu slovenskih delavskih društev iz Celovca, Podlublja in Podsinjevasi s sodelovanjem tamburaških društev „Bisernica“ in „Strel“, v nedeljo, dne 8. julija, ob 1/2 4. uri popoldne, pri Zecu v Kapli ob Dravi. Spored: 1. Pozdrav. 2. Tamburanje. 3. Prvi govor. 4. Petje. 5. Tamburanje. 6. Drugi govor. 7. Šaljivi nastop. Prosta zabava s petjem, tamburanjem, koriandoli itd. Vstopnina prosta. K najobilnejši udeležbi vabijo odbori

Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani opozarja, da je od 1. julija t. l. naprej edina založnica kavinih izdelkov v korist naše družbe le tvrdka „Ivan Perdan v Ljubljani“. Tvrdka Perdan je po naši družbi znana postala vesoljnemu slovenstvu. Postala je pa ob enem tudi naša dobrotnica. Tudi to dobro ve naš narod. Perdanova kava je najboljša in konkurira z vsemi drugimi izdelki te vrste. Zunanja oprema te nove „družbine kave“ je umetniška in ob enem poučna. Na nje ovitkih vidite naša družbina šolska poslopja v Trstu, v Velikovcu, na Muti in na Savi. Slovence, kupite odslej le to novo družbino kavo!

Sestanek slovenskih delavk. Dne 1. julija ob 5. uri popoldne se je vršil v Celovcu v društveni sobi slovenskega kršč.-socijalnega delavskega društva v Celovcu sestanek slovenskih delavk ter se je ustanovil ženski odsek delavskega društva. Konzulent delavskega društva je pojasnil trojni prvotni namen združitve: ustanovitev čebelice, čitanje knjig, in petje. Vse točke so popolnoma ugajale prisotnim dekletom ter so pokazale svoje zanimanje s tem, da so po svoji lastni agitaciji v par dneh 26 delavk zbrale. — Vsa čast dobrim zavednim dekletom. Shodi, ki bodo popolnoma ločeni od shodov delavcev, bodo se vršili vsakih 5 do 6 tednov!

Gospodarske stvari.

Črtice o govedarstvu.

(Piše Fr. Dular.)

V tisti deželi je blagostanje doma, v kateri napreduje živinoreja in v kateri cvete poljedelstvo.

(Dalje.)

Otrobi so tečnejši in redkejši od moke (izvzemši zadnjo moko) in dotičnega zrnja. To se pravi z drugimi besedami: 5 kilogramov pšeničnih otrobov živini več zaleže, kakor 5 kilogramov pšenice. Ker imajo otrobi tudi to prednost, da so cenejši od dotične moke ali žita, bodi

to kmetu migljej, da naj krmi goveda s cenejšimi in boljšimi otrobi, a ne toliko z dotičnim žitom. Seveda pri ovsu je izjema, ker so ovsene luskine malo tečne, zato je treba dajati bikom, molznim kravam in teletom ovsu, odnosno ovsenega zdroba (šrota). Za goveda so pšenični, ječmenovi in koruzni otrobi jako dobra piča, posebno za molzne krave, pitalna goveda in deloma tudi za vprežno živino. Otrobe poskropite ter jih pomešajte med rezanico, ali pa polijte slabejšo in trdo rezanico z vročo otrobovo vodo, in ko se ta mešanica nekoliko ohladi, dajte jo živini. Otrobova voda je izvrsten napoj za molzne krave — posebno po zimi, ko vam korenstva zmanjka — ker količino mleka zdatno pomnože. Odrastlemu govedu smete dati na dan in glavo 3 kilograme otrobov.

H korenstvu in gomolnicam prištevamo: Korenje, repo, laško repo, peso, kolerabo, krompir itd. Korenstvo in gomolnice so prav malo redilne, močno vodene, toda prav lahko prebavne. Same na sebi so premalo redilne, ali kakor pravijo, premalo izdajo, toda pomešane med tečnejšo krmo so vrlo cenjene. Za mešanje med korenstvo je pripravno naslednje krmivo: rezanica, seno, slama, otrobi, zdrob (šrot), detelja, oljnate tropine, sladne kali, pleve itd. Mešanica od žitnega zdroba, otrobov, korenstva, rezanice — a kasneje nekoliko sena — je za pitalno govedo prav dobra piča. Za molzne krave je korenstvo po zimi, ko nimate sveže krme, vrlo dobro krmivo, ker pomnoži kaj zdatno kolikost mleka. Za pitalno goved in za molznice je korenstvo vrlo dobro, a za vprežne vole in za mlada, nedorastla goveda ga pa preveč ne cenijo.

Tukaj naj navedem še nekoliko vrst različnih živalskih krmil.

Oljnate tropine so vrlo tečna klaja, deloma še enkrat bolj redilna od žita. Pitalnemu volu smete dati na dan 2 do 4 kg teh pijač, a molzni kravi 1 do 1 1/2 kg. Paziti morate, da se tropine ne pokvarijo in ne splesnijo, ker pokvarjene so živini škodljive.

Sladne kali ali ječmenove kalice se dobe v pivovarnah. Tam ječmen navlaže; ko požene kalice, suše ga v topli shrampi in potem te kalice odstranijo — to so sladne kali. Te kali so zelo redilna krma, katera vrlo dobro ugaja pitalnim govedom in molznim kravam. Kravi jih smete dati 1 do 2 kg, a pitalnemu volu 2 do 3 kg na dan. Zadržle in skisane kali so škodljive, torej za krmljenje nesposobne. Pri kuhanju piva in ječmena ostane na dnu nekaj močnik, kateremu pravimo pivne (olove) drože. Te drože so zelo vodena klaja, katere smete dati pitalnemu govedu ali molzni kravi po 20 kg na dan. Zraven te krme morate dajati živini tudi sena in slame, odnosno pitalnim volom zdrobljenega žita in sena. Olove drože se začnejo kmalu kvariti, ker se skisajo ali postanejo plesnive. Pokvarjene drože so živalim škodljive, boleznijo povzročujoče, torej jih nikakor ne pokladajte. (Dalje sledi.)

Tisoči priznanj potrjujejo

da najboljše in najcenejše dobavlja

cerkvene paramente in oprave

neprekosno že 95 let stara tvrdka

Josip Neškudla

e. in kr. dvorni dobavitelj in tvorničar

Jablone nad Orlicí, št. 86, pošta istotam, Češko.

Prosi se natančnega naslova.

Ilustrovani ceniki, proračuni, izberki poštnine prosto.

Razne stvari.

Konec italijanske razbojniške čete. Pred leti se je klatila po Italiji četa najopasnejših italijanskih roparjev pod vodstvom Blondina in Monfrina. Policija jo je zasledovala, a prebivalci so imeli tolik strah pred osveto mnogoštevilnih roparjev, da je niso marali nikoli izdati. Neki kavarnar pa se je nekoč ojunčil in izdal orožnikom roparsko bivališče. Med orožniki in roparji je prišlo takrat do hudega boja; mnogo roparjev so zaprli, mnogo pa jih je tudi uteklo in pobegnilo na Francosko. Zdaj so se od tam vrnili in se osvetili nad kavarnarjem, ki jih je svoj čas izdal, s tem, da so ustrelili njega in njegovo ženo. A baš to je bilo zanje usodno in jih spravilo v roko pravice.

Posebne sanje. „Osservatore Romano“ pripoveduje sledeče: V vasi Fittignano v bližini Pize se je neki deklici sanjalo, da leži pod domačo kuhinjo truplo neke svetnice. Spočetka se ni za te sanje nihče zmenil, končno pa je zmagovalo vztrajno prigovarjanje deklice. Dva metra globoko pod kuhinjo so našli docela ohranjeno žensko

truplo. Veščaki so dognali, da je to truplo Cherardesce, ki je uvrščena med blažene in je bila l. 1200 pokopana v okolici vasi. Truplo bodo prepeljali v Pizo.

Mož s petimi ženami. Policiji v Budapešti se je posrečilo prijeti zloglasnega Korzeneka, o katerem se je zadnje čase toliko govorilo in pisalo. Zadnje čase se je imenoval dr. Pichler ter se je v Szegedinu poročil z zelo odlično damo, vdovo višjega uradnika. Po poroki ji je vzel 400.000 K ter zginil, toda ostal je ž njo še vedno v pisni zvezi. Med preiskavo se je zvedelo, da je imel Korzenek v Jaszberenyu in Szolnoku bogato opremljeno vilo ter je bil tam splošno čislán in priljubljen. Po vsaki poroki je prišel v svojo vilo, kjer si je odpočil za dalje časa. Zadnje čase je bival tam z eno svojih pet žen, z elegantno mlado damo. Svojo kariero je pričel kot slepar z ženitvanjem na Hrvaškem. Leta 1903 se je namreč v Ogulinu poročil z Emo Kurzovič. Še istega leta se je drugič poročil, in od tedaj si je vsako leto poiskal drugo žensko. Z vsako ženo pa je ostal v pisni zvezi ter vsaki pisal vsakih 14 dni prav ljubeznivo pismo. Kot 20letni mladenič je bil v Ogulinu obsojen zaradi ponarejanja bankovcev v sletno ječo.

Velika nesreča v Londonu. Pretečeno soboto se je pripetila velika nesreča na ulični železnici v Londonu. Železnica se je spuščala z griča, hipoma je popustila zavornica in voz je svignil z grozno brzino navzdol. Najprej je zadel v neki mrtvaški voz ter ga popolnoma razbil. Na nadaljnjem teku je zadel ob voz s pohištvom, potem v avtomobil, ki je bil napolnjen s potniki. Avtomobil je odletel v zrak ter v velikem krogu priletel skozi okno v neko restavracijo, kjer je bilo več ljudi hudo ranjenih. Z brzino 100 km v uri jo letel voz naprej ter zdobil vse, kar mu je bilo na poti. Voz je bil poln ljudi, ki so bili vsi ranjeni. Cela nezgoda je zahtevala štiri mrtve in nad 50 ranjenih.

Indijanska bitka v Budimpešti. Ameriški cirkus Bufalo-Bill, kateri je tudi pred meseci prav po ameriško omolzel in oskubil ljudi v Celovcu in iz dežele, bil je pred kratkim tudi v Budimpešti. Neki dan so Indijanci omenjenega cirkusa se sprehajali po mestu in prav nesramno izživali mirno mimoidoče ljudi. Ogorčeni nad nečuvno nesramnim obnašanjem rdečkožcev, so jih nekateri opomnili na dostojnost. Indijanci pa so segli po nožih in revolverjih in vnela se je pravcata bitka. Veliko je bilo ranjenih, med temi dva smrtnonevarno. Sodišče je pričelo preiskavo, in gotovo ne uidejo zasluženi kazni.

Pleme v Rusiji, ki umira lakote. V Kolinski sta bila privedena v zapor oče in hči. Okrivljena sta bila, da sta pojedla nekemu človeku, katerega je prej hči usmrtila, jetra. Oba sta iz plemena Jukagiki, ki živi v Sibiriji in tam tudi izumira. Dopolnik „Naše žizni“ pravi, da so poslale oblasti veliko število polnagih in lačnih Jukagirov na ribolovsko ekspedicijo k reki Kolim, Jasačnaja in Popova. Ker niso imeli ljudje ob teh rekah kaj jesti, so sklenili, da pobijejo drug drugega. Tako se je zgodilo. Samo zgoraj omenjeni oče je ostal pri življenju in njegova hči, ki pa je ljudožrka.

Slovenci, spominjajte se Velikovške šole!

Vabilo.

Hranilnica in posojilnica v Farni vasi na Prevaljah priredi svoj

občni zbor

dne 15. julija 1906, popoldne ob 3. uri, v pisarni pri Stökl-u v Farni vasi s sledečim sporedom:

1. Poročilo o reviziji dne 12. junija 1906.
2. Pogovor v zadevi elektrike.
3. Naročilo nove blagajne.
4. Razni nasveti.

K obilni udeležbi vabi **načelstvo.**

Zahvala.

Hvaležnost nas veže, da gg. orglarskima učiteljema Gaterer-ju in Lutschounig-u, sl. slov. delavskemu društvu ter gg. dr. Ehrlich-u, Val. Jug-u in mnogim drugim dobrotnikom izrečemo svojo najiskrenejšo zahvalo.

Cvik M. iz Melvič, Grafenauer M. iz Perave, Vedenik Jan. iz Pokrč, letošnji odhodniki orglarske šole.

A 179/6

9

Prostovoljna sodnijska dražba nepremičnin.

Po c. kr. okrajni sodnji v Velikovcu se bodo na javni dražbi prodale na prošnjo dedičev po Štefanu Zechner p. d. Živat na Djekšah v zapuščino spadajoče premičnine in Žiratova kmetija, vl. št. 2, kat. obč. Djekše, kakor tudi pripadajoča posestva.

Posestvo meri 25 ha 82 a 81 m², izklicna cena znaša 6000 K, vadij 600 K. Dražbeno izkupilo se od dneva izdražbanja pa do plačila obrestuje po 5% in se mora plačati v gotovini v treh obrokih po 1/3 od dveh do dveh mesecev, ako pa ostanejo terjatve v skupnem znesku 4040 K zavarovane na posestvu, pa ena polovica tekom dveh mesecev, druga polovica pa tekom štirih mesecev od dneva dražbe naprej.

Setev in premičnine se bodo izklicale za cenjeno vrednost in oddale samo proti takojšnjemu plačilu.

Na posestvu zavarovanim upnikom ostanejo zastavne pravice ne glede na prodajno ceno.

Dražba se vrši

v ponedeljek, dne 16. julija 1906, ob 9. uri dopoldne

na licu mesta na Djekšah št. 15.

Popis imetka, zemljiškoknjižni izpis in dražbeni pogoji se lahko vpogledajo pri tej sodnji.

C. kr. okr. sodnija v Velikovcu
oddelek I., dne 30. junija 1906.

Kapun l. r.

Zdravilišče in vodno lečišče

Postaja c. kr. drž. železnice, 1¼ ure od Ljubljane. Prekrasna gorska lega, popolnoma zavetno, mlo podplaninsko podnebje. Vse vodno zdravljenje (sistem Priessnitzev, Winternitzev in Kneippov) solne kopeli, ogljikovokisle in elektriške kopeli, zdravljenje s suhim vročim zrakom, masaža, zdravilna gimnastika in elektroterapija; plavalni basin, senčnat zdraviliški park, izvrstna restavracija. Za nervoznost in za notranje bolezni tudi za okrepanja potrebnih brez posebnega zdravljenja. Dobro stanovanje v zdraviliškem domu in več vilah.

Kopališče Kamnik na Kranjskem.

Zmerne cene.

Do oktobra odprto.

Prospekte pošilja zastonj

dr. Rudolf Wackenreiter

zdravniški vodja in zakupnik kopališča.

Vinske in sadne stiskalnice

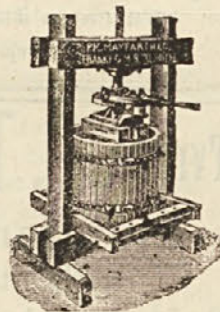
z dvojnimi stiskalom „Herkules“ za ročno obrat.

Hidravlične stiskalnice

za velik pritisk in velike učinke.

Mlini za sadje in grozdje. Obiralniki.

Povsem urejene moštarnice, stalne in za prevažanje. Stiskalnice za pridelovanje sadnih in jagodnih sokov. Sušilnice za sadje in zelenjad, sadni lupilniki in rezalniki. Samodelujoče patentovane nosne in vozne brizgalnice za vinograde, sadje, drevje, hmelj, grenkuljico „Syphonia“. Pluge za vinograde izdelujejo in prodajajo z garancijo kot posebnost v najnovejši sestavi

Ph. Mayfarth & Comp.

tovarne poljedelskih strojev, livarne in parne kovarne

Dunaj, II./1, Taborstrasse št. 71.

Odlikovani z nad 560 zlatimi, srebrnimi kolajnami itd.

Obširni ceniki zastonj. — Zastopniki in prekupci se iščejo.

Želodčne kapljice (z varstveno znamko sv. Marka).

500 let je stara lekarna, v kateri se izdelujejo po izkušenem zdravniškem receptu želodčne kapljice (z varstveno znamko sv. Marka). Te želodčne kapljice, ki so izgotovljene po receptu, ki ga mi je dal zdravnik na razpolago, so se izborno obnesle zavzdrževanje zdravja, ker je dokazano, da je

Postavno zavarovano.

nervoznost, bledičnost, nespečnost, migrena, glavobol vedno le posledica slabe prebave, in vsled tega pomanjkljive tvoritve krvi. Kapljice izborno učinkujejo pri prehladi želodca, želodčni slabosti, slabi prebavi in ž njo zvezanem telesnem zaporu in breztečnosti.

Izpis iz skoraj vsak dan mi prostovoljno priposlanih zahvalnih pisem:

Z Vašimi želodčnimi kapljicami sem zelo zadovoljen, ker so ozdravile mojo hčer dolgoletne bledičnosti. Prosim, pošljite mi za 8 kron še 2 tucata. Z odličnim spoštovanjem HENRIK KUBRICHT, krajevni sodnik v Radenburgu. — Vaše želodčne kapljice so moji ženi čudovito pomagale proti želodčni bolezni. Pošljite mi zopet 12 stekleničic. JOSIP SCHNEIDER, hišni posestnik na Dunaju, Videnska glavna cesta.

Želodčne kapljice se pošiljajo:

1 tucat za K 4.—, 3 tucati za K 11.—, 5 tucatov za K 17.—,

franko zavoj prosta pošiljka, ako se znesek prej vpošlje ali po poštnem povzetju. Razpošilja edino le mestna lekarna v Zagrebu, Markov trg št. 6, poleg cerkve sv. Marka.

Prva pomoč pri bruhanju je Kufekje-jeva otroška moka brez vsakršnega mleka, ki je bolezenskim kalem ugodna podlaga in ki ga bolno črevo ne prebavi. Če pa dajemo Kufekje-jevo moko brez mleka, ki zaradi rastlinske beljakovine v njej daje kalem boleznijo slabo podlago in s tem manjša vretje v črevesu, se pogosto v začetku bolezni posreči ustaviti bruhanje, omogočiti zopetno prejetje hrane in povzdigniti opornost telesa proti bolezni. Tudi na drisko vpliva Kufekje-jeva otroška moka ugodno.

Ravnokar je izšla nova izdaja:

Kristusovo življenje in smrt

v preišljevanjih in molitvah.

Poleg Gašparja Erharda za Slovence priredil

† Štefan Kociančič

profesor bogoslovja v Gorici.

Druga izdaja.

Izdala in založila Družba sv. Mohorja v Celovcu.

Cena: Dva dela, mehko vezana K 8.—, za ude K 5.40; trdo vezana z usnjatim hrptom K 11.—, za ude K 7.80, po pošti franko 1 K več.

Odda se

služba organista in cerkovnika

v Javorju, pošta Črna, Koroško. Plača večinoma v kolekturi. Služba se lahko nastopi takoj. Prednost imajo rokodelci.

Proda se kajža

pri Maticu v Temarivasi pri Lipi nad Vrbo, katera ima 7 birnjev zemljišča in 3 joha gozda. Kajža je v dobrem stanu, s tremi izbami, shrambo, kuhinjo in kletjo. V hlevu je prostora za dve kravi. Cena 4400 kron. Več pove **Janez Ček**, čevljarski mojster na Bregu, pošta Rožek na Koroškem.

Svoji k svojim!

Opozarjamo vsakega varčnega rodoljuba na edino hrvatsko zavarovalno zadrugo

„CROATIA“

pod pokroviteljstvom kralj. glavnega mesta ZAGREBA.

Ista zavaruje na Štajarskem, Kranjskem in Koroškem vse premičnine, živino in pridelke proti ognju po najnižjih cenah.

Vsa pojasnila daje:

glavni zastop „CROATIE“ v Celovcu

Valentin Jug, benediktinski trg št. 4.

Zastopniki se iščejo po vseh večjih krajih Koroške.

Tyrdka G. Tönnies stavbeno podjetje

Ljubljana, Kranjsko

sprejme takoj v stalno delo

30 zidarjev z dnevno plačo K 3.— do K 4.—
in 30 delavcev z dnevno plačo K 2.— do K 2.60

Zakonito zavarovano.

Vsako ponarejanje in ponatiskovanje kaznivo.

Edino pravi je Thierryjev balsam

le z zeleno znamko z nuno.

Staroslaven neprekosljiv zoper motenje prebavljanja, krče v želodcu, koliko, prehlajenje (katar), prsne bolezni, influenco itd. itd.

Cena: 12 malih ali 6 dvojnatih steklenic ali 1 velika posebna steklenica s patent. zamaškom K 5.— franko.

Thierryjevo centifoljsko mazilo splošno znano kot „non plus ultra“

za vse še tako zastarele rane, vnetja, poškodbe, ture in uljasa vseh vrst. — Cena: 2 lončka K 3.60 franko razpošilja le proti predplačilu ali povzetju

Lekarnar A. Thierry v Pregradi pri Rogaški Slatini.

Knjižico s tisočih zahvalnih pisem zastoj in franko.

Dobiva se skoro v vseh lekarnah in medicinskih drogerijah.

Idealno hranilno sredstvo za nas

gospodinje je Ceres - maščoba

(iz najfinejših kokosovih orehov).

Prvič so na ta način pripravljena mesna jedila mnogo cenejša kot pa z drugo maščobo in drugič se omogoči

omejitev porabe mesa

sploh, kajti z maščobo Ceres prirejena močnata jedila so prav lahko prebavna in prav okusna. Neki gospod, ki mu je oteževal želodec z maslom in svinjsko maščobo prirejen krof, je mogel brez težkoč prebaviti šest krofov s Ceres jedilno maščobo.

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

Dunajska cesta 19 — v Medjatovi hiši v pritličju — Dunajska cesta 19

sprejema:

1. zavarovanja vsakovrstnih poslopij, premičnin in pridelkov proti požarni škodi;
2. zavarovanja zvonov proti poškodbi.

Pojasnila daje in sprejema ponudbe ravnateljstva zavarovalnice ter postreže na željo tudi s preglednicami in ceniki.

Ta edina slovenska zavarovalnica sprejema zavarovanja pod tako ugodnimi pogoji, da se lahko meri z vsako drugo zavarovalnico.

V krajih, kjer še ni stalnih poverjenikov, se proti proviziji nastavlja spoštovane osebe za ta zaupni posel.

Postavno vloženi ustanovni zaklad jamči zavarovancem popolno varnost.

Edina domača zavarovalnica! — „Svoji k svojim!“

Tovarna za kmetijske stroje.

Kdor potrebuje kak kmetijski stroj, naj se obrne naravnost na tovarno

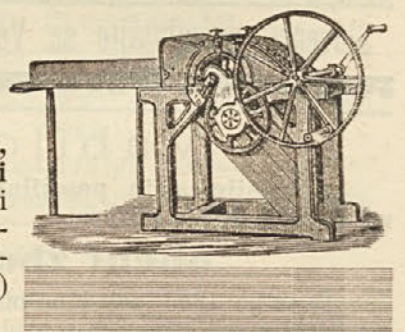
Konrada Prosch-a,

v Celovcu, Adlergasse števil. 19.

nasproti c. kr. kmetijske družbe,

kjer se dobijo najnovejše mlatilnice, slamoreznice, gepeljni in razni drugi za kmetijstvo potrebni stroji ter tudi taki vodovodi, ki sami vodo gonijo iz globoko ležečih studencev na zemljišča, katerim vode primanjkuje. (Glej podobo na levi strani.)

Cenike pošilja zastoj.

Hotel „Balkan“ Trst. Kavarna in restavracija

Nova zgradba, 70 elegantnih sob, lift, električna razsvetljava, kopelji. — Cene zmerne. Počkaj & Kögl.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu

Akcijski kapital K 2,000.000.

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz.

Prodaja srečk proti mesečnim odplačilom.

Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

Kolodvorska cesta št. 27.

Zamenjava in eskomptuje

izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapadle kupone.

Daje predujme na vrednostne papirje. — Zavaruje srečke proti kurzni izgubi.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavclje.

Eskompt in inkaso menic. — Borzna naročila.

Centrala v Ljubljani. — Podružnica v Spiljetu.

Denarne vloge sprejema

v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vloženi denar obrestuje od dne vloge do dne vzdiga.

Promet s čeki in nakaznicami.